

Friday for Future alla fredagar

Under Coronapandemin så strejkar vi främst [#digital](#), [#flattenthecurve](#), [#climatestrikeonline](#). Håll utkik på hemsidan och i gruppen efter ev andra aktiviteter på fredagen. Några personer finns vid lunchtid på plats på Stortorget under behörigt avstånd till varandra.

Nationell skostrejk för klimatet

Lördagen den 30 maj kl 11-13 strejkar vi på flera platser i Sverige via att sätta ut skor, då vi bara kan vara ett fåtal personer på plats. Kom till Stortorget, sätt ut dina skor och skriv i besöksboken! Hämta dina skor igen kl 13.

Webbinarium: Röd politik för en grön giv

Corona-pandemin har kastat Sverige och världen i en kris för människors hälsa, trygghet och för samhällets ekonomi. Samtidigt är vi inne i en pågående kris för klimatet och ekosystemen

Vänstern i Sverige behöver utveckla en politik som genomför en snabb och rättvis klimatomställning samtidigt som bygger upp samhällets ekonomi och motståndskraft samt avskaffar de allt större sociala och ekonomiska klyftorna som vuxit fram i Sverige de senaste 30 åren.

Till Vänsterpartiets nästa kongress har det lagts flera motioner som berör frågan. Det finns också initiativ från andra håll inom vänstern som driver frågan.

Hur ser en rödgrön ny giv för Sverige ut? Hur skapar vi en rättvis och hållbar väg ut ur krisen? Hur bygger vi rörelsen för detta?

Välkomna till ett angeläget websamtal om vänsterns väg i en helt ny situation för Sverige och världen.

Ulf Jarnefford, Trade Unions for Energy Democracy, TUED

Jens Ergon, journalist och aktiv i Reformisterna

Tove Pehrsson, ledamot av Vänsterpartiet Storstockholms Miljö- och klimatutskott

Moderator: Deniz Butros, ledamot av partistyrelsen, Vänsterpartiet

Obs! Anmälan krävs till detta webinarium. Välkommen att [registrera dig här](#):

Arrangörer: Vänsterpartiet Storstockholms miljönätverk i samarbete med ABF Stockholm

Den sista bron

Förra veckan efterlyste Veckobladet en spång över Höje å väster om järnvägsbygget för vandrande och löpande motionärer. Brobyggarna har sedan dess faktiskt gjort det möjligt att köra stora maskiner över ån. Innanför avspärningen. Men det vi efterlyste är en spång för människor. Utanför avspärningen!

Nu spärrar Lund i stället gränsen till Staffanstorps kommun genom att riva bron på vägen till Flackarp. Det är länge sedan det talades om Klostergårdens stationsområde.

Motdraget är enkelt: bygg ännu en spång, denna gång vid platsen för Källby mölla. Det kan göras på några timmar.

Så blir det också i sommar möjligt att nå leden längs åkerrennen söder om ån utan att behöva ta omvägen via St Lars.

Enkel och billig bro, kan Lund ha råd med två?

15 maj: Minnesdagen över 72 års palestinsk flyktingkatastrof – al-Nakba av Ulf N

Denna vår för 72 år sedan fördrevs 700 000 palestinier från sitt land av den judiska krigsmakten. Den 14 maj utropades staten Israel. Den 15 maj är minnesdagen över ”katastrofen”, al-Nakba, som är den palestinska benämningen på den fördrivnings- och terrorprocess som judiska militära styrkor bedrev under stor del av våren 1948. Den mest uppmärksammade terroraktionen är den som de judiska terroristorganisationerna Irgun och Sternligan genomförde i den palestinska byn Deir Yassin. Barn (varav 30 spädbarn), kvinnor, män, åldring massakrerades.

Rensning av surdegen

En mera storskalig terroraktion riktades mot staden Haifas palestinska befolkning. 50 000 palestinier fördrevs och många mördades i april i ett militärt angrepp kallat ”Rensning av surdegen”. De judiska styrkornas befälhavare utfärdade ordern: ”Döda varje arab ni träffar på, sätt eld på alla brännbara föremål ...”.

Upptrappning av apartheid

Hundratals städer och byar förstördes av de judiska styrkorna. De 700 000 flyktingarna och deras ättlingar, som i dag uppgår till ca 7 miljoner, har aldrig tillåtits återvända.

I dag har al-Nakbadagen en fördjupad innebörd: Israel står uppenbarligen i begrepp att annektera delar av Västbanken. Annekteringen kommer att innebära att Israel skärper och trappar upp apartheidpolitiken, mer rivning av palestinska och förstörelse av palestinska byar. Den palestinska katastrofen förvärras.

Efter coronan: ökad jämlikhet eller kapitalets diktatur? av Gunnar Stensson

Klimatdebattören Naomi Klein har publicerat en ny viktig text i The Guardian 13/5 under rubriken [How big tech plans to profit from the pandemic.](#)

Artikeln beskriver hur de globala teknikbolagen nu griper tillfället att öka sin makt och räckvidd, samtidigt som coronaviruset fortsätter att döda tusentals människor varje dag.

Maskiner övertar makten. Anya Sonalker, ledare för ett elektronikföretag, har sagt: ”Intresset för den människolösa, kontaktlösa tekniken ökar. Människor kan smittas, inte maskiner.”

Naomi Klein fruktar en framtid där de privilegierade får nästan allting levererat hem, via strömmad teknologi eller fysiska leveranser medelst förarlösa fordon eller drönare, samtidigt som systemet uppehålls av tiotals miljoner som hålls undangömda i magasin, datacentra, litiumgruvor, industriella jordbruk, köttprocessingfabriker och fängelser, där de utsätts för sjukdomar och hyperexploatering.

Hon fruktar en framtid där varje rörelse, varje ord och varje relation kan spåras och datasparas i ett samarbete mellan regeringar och teknikgiganter.

En stor intervju av journalisten Laura Spinney med Thomas Piketty, aktuell med den tusensidiga *Capital and Ideology*, återfinns i samma nummer av Guardian under rubriken [Will coronavirus lead to fairer societies?](#)

Thomas Piketty analyserar ur ett historiskt perspektiv de möjligheter att bygga rättvisare, mer jämlika samhällen som corona-krisen kan öppna.

Ojämlikheten vid sekelskiftet 1900 orsakade världskrigen, ryska revolutionen och pandemin spanska sjukan som främst drabbade de fattiga. Dessa chocker ledde till att jämlikare samhällen skapades i Europa och Nordamerika under första halvan av 1900-talet, både i USA och Storbritannien, men främst i socialdemokratiska länder i Nordeuropa.

Tomas Piketty konstaterar att coronan beräknas kunna skörda 40 miljoner dödsoffer. Det är en tredjedel av antalet omkomna i spanska sjukan 1918.

Rätt svar på corona-krisen vore att återuppliva socialstaten i norr och påskynda dess framväxt i den globala södern. Denna nya socialstat skulle kräva ett rättvist skattesystem och ett internationellt finansregister som gjorde det möjligt att inordna de största och rikaste bolagen i systemet.

Det nuvarande systemet med fri kapitalcirkulation som etablerades på 1980- och 90-talen uppmuntrar till skatteflykt för miljonärer och multinationella. Det hindrar fattiga länder att etablera ett rättvist skattesystem och undergräver deras möjlighet att bygga upp en social stat.

Corona-pandemin kommer att legitimera satsningar på hälsovården. Den kan bli en positiv kraft för ett jämlikt samhälle. Men pandemin skapar också främlingsfientlighet och nationalism.

Trump i USA och Orban i Ungern är farliga exempel. Europaunionens sönderfall efter Storbritanniens brexit är ett annat. Ansvaret vilar på oss.

Lästips: Viruset kan öppna dörren till en bättre värld

Eftersom DN är gratis att läsa på nätet fram till midsommar så följer här ett lästips därifrån.
Publicerad 2020-05-12

Man och kvinna beundrar utsikten över Kathmandu i Nepal, en av städerna där luftföroreningarna har minskat betydligt. Foto: Subash Shrestha

Finns det förnuftiga skäl är vi redo att göra förbluffande stora förändringar i våra liv. Coronapandemin har gett oss en lektion i livets fatala korthet som kan vara början på någonting mycket större, skriver författaren Carsten Jensen.

Coronakrisen är ett stort socialt experiment som i många avseenden liknar en hemsökelse eller prövning. Hur stort avkall på hävdvunna vanor och privilegier var vi beredda att göra för att rädda livet? Hur långt räckte vår uthållighet när det handlade om att suspendera en helig vardag som vi tills i går inte bara tagit för given utan också betraktat som oangriplig?

Experimentet tycks ha lyckats över all förväntan. Finns det förnuftiga skäl är vi redo att göra förbluffande stora förändringar i våra liv.

I en del amerikanska stater, exempelvis Michigan, har demonstrationer genomförts mot nedstängningen av samhället. Demonstranter, som på gatorna burit runt på en arsenal automatvapen som skulle göra Islamiska staten grön av avundsjuka, har krävt att guvernören Gretchen Whitmer ska fängslas. Men i stället för att utgöra den amerikanska frihetsdrömmens främsta fanbärare är fanatikerna, i de flestas ögon, en oansvarig minoritet som ingen stöder, bortsett då från en annan oansvarig minoritet, USA:s president Donald Trump.

[Läs hela artikeln »](#)

Palestinagruppen Stockholm: 72 år sedan Al-Nakba / Katastrofen började

Al-Nakba, katastrofen, där hundratusentals palestinier fördrevs uppmärksammas den 15 maj - i år det 72 år sedan och generationer av palestinier i flyktingläger slåss fortfarande för rätten att återvända.

Historisk återblick

Under den franska invasionen av arabvärlden, 1799, erbjöd Napoleon judarna att få Palestina som sitt hemland. Detta förverkligades inte just då men idén levde vidare.

I början av 1900-talet aktualiserade britterna denna plan samtidigt som sionisterna sökte stöd hos de västerländska makterna för en massinvandring av judar till Palestina och för att få stöd för rätt till landet. Britterna hade naturligtvis ingen moralisk, politisk eller laglig rätt att lova bort ett land som hörde till araberna men 1917 deklarerade den dåvarande brittiska utrikesministern, Arthur James Balfour, deras stöd för ett "nationellt hem för det judiska folket" i Palestina. Den stora tillströmningen av sionister möttes av palestinskt motstånd men stora landområden blev nu israeliska bosättningar och tiotusentals palestinier förlorade sina hem. Izz Al-Din Al-Qassam, en syrisk ledare bosatt i Haifa, manade till väpnad revolt men 1939 slogs upproret ned och palestinerna fann sig nu slåss mot två fiender; den brittiska kolonialmakten och de sionistiska väpnade styrkorna.

FNs generalförsamling föreslog att Palestina skulle delas i en judisk och en arabisk stat. Vid denna tidpunkt utgjorde dock judarna i Palestina ungefär en tredjedel av befolkningen men förslaget innebar att de skulle få 55 procent av landet. Palestinierna och deras allierade avslög förslaget. Sionister accepterade dock, kanske inte helt överraskande, förslaget - men de accepterade inte de föreslagna gränserna utan kampanjade för att få en ännu större del av det historiska Palestina.

Budskapet var tydligt: Palestinierna måste lämna landet eller dö.

I början av 1948 hade de sionistiska styrkorna ockuperat dussintals palestinska städer och byar och fördrivit tusentals palestinier därifrån - inte sällan genom organiserade massakrer. Samma dag som de brittiska styrkorna drog sig tillbaka, 14 maj, utropade den sionistiska ledaren, David Ben-Gurion, staten Israel. Både USA och dåvarande Sovjetunionen erkände omedelbart Israel. Över en natt hade palestinerna blivit statslösa. Allt medan den etniska rensningen fortsatte utbröt krig mellan den nya staten Israel och de omkringliggande arabländerna.

Folke Bernadotte

FN utsåg den svenska diplomaten Folke Bernadotte till medlare i konflikten. Han såg palestinernas lidande och uppmärksammade deras svåra situation. Bernadottes försök att få en fredlig lösning och ett slut på den etniska rensningen tog dock stopp när han avrättades av den sionistiska rörelsen i september 1948. Mordet planerades av Sternligans operativa chef i Jerusalem – en man med det något ironiska efternamnet Zetler.

Den stora katastrofen

Enligt den israeliska historikern Ilan Pappé var strategin att fördriva palestinierna från deras land en långsam och medveten process som tog sin början i mars 1947 under möten mellan sionistiska och militära ledare. Palestinierna attackerades, dödades och fördrevs ut ur Palestina till olika flyktingläger. Många räknade med att bara fly undan striderna för att därefter kunna återvända till sina hem men i mitten av juni 1948 fattade Israels regering ett formellt beslut om att inga flyktingar skulle tillåtas återvända.

Den palestinska nakban slutade dock inte 1948. Den pågår fortfarande liksom det palestinska motståndet!

Frihet Jämlikhet Broderskap! av Gunnar Stensson

Jag studerar just nu två böcker, amerikanen Erik Olin Wrights *Antikapitalism* och fransmannen Thomas Pikettys *Capitalism and Ideology*.

Båda författarna vill uppnå ett framtida jämlikt samhälle. Båda ser jämlik utbildning som ett viktigt redskap. Båda tar sin utgångspunkt i respektive nations historiska vilja att uppnå jämlikhet.

Amerikanen Wright citerar USA:s självständighetsförklaring 1776: ”Vi ser dessa sanningar som självklara: att **alla människor är jämlika**; att de av sin skapare tilldelats vissa oförytterliga rättigheter och att rätten till liv, frihet och strävan efter lycka finns bland dessa.”

Fransmannen Piketty utgår från franska revolutionens slagord **Frihet Jämlikhet Broderskap**.

Båda konstaterar att folkets kamp för jämlikhet förråddes. Äganderätt gick före jämlikhet. Även ägandet av slavar sågs som en rättighet. Fyra av USA:s första presidenter var slavägare. Napoleon återinförde ett hierarkiskt, penningstyrt system i Frankrike.

Båda forskarna menar att kampen för jämlikhet hela tiden pågått och måste fortsätta. Båda skrev sina verk före corona-pandemin. Om det är något som den har avslöjat så är det jämlikhetens nödvändighet, inte minst inom vård, omsorg och skola.

I hela mitt liv har jag känt vrede mot ojämlikhet. Från min hemort

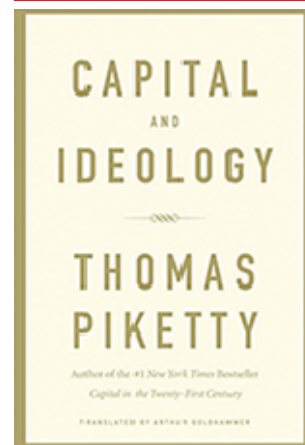
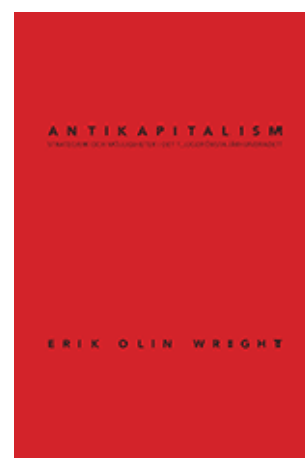
Älghult var jag praktiskt taget den ende som utbildades i Växjö Högre Allmänna Läroverk.

Därhemma hade jag begåvade kamrater som fick klara sig med sex års folkskola.

Läroverksmössan och studentmössan plågade mig som värsta sortens översitteri. Under åtta år kämpade jag mig igenom föräldrade och till stor del meningslösa ämneskurser. Det fanns annat att läsa i de kala inackorderingsrum där jag tillbringade sex nätter i veckan. Femton månaders värnplikt på Kronobergs regemente kändes som en befrielse. Där fick jag vara bland folk.

Men när jag kom till Lund 1954 mötte jag samma gamla överklasshögmöda i än mer förhatlig form, uppblåst av allsköns konventioner och ceremonier. Jag flyttade till Göteborg och tog min fil mag där med bland andra Erik Lönnroth som lärare.

Efter examen blev jag folkhögskolelärare - att arbeta på den tidens gymnasium var otänkbart. Jag tjänstgjorde ett par år i Axevalla där jag fick många begåvade elever som strävade att uppnå

grundskolekompetens – de hade gått ut folkskolan ett par år innan grundskolan infördes. Många blev poliser och sjuksköterskor.

Ja, grundskolan var en stor utbildnings- och jämlikhetsreform som också min far hade kämpat för. Den genomfördes tidigt hemma i Älghult. Mina yngre syskon fick förmånen att gå i enhetsskolan, som de första grundskolorna kallades. Nu förfuskas de av ojämlikhetens giriga skolkoncerner.

1963 fick jag en tjänst i Framnäs folkhögskola utanför Piteå. Där fanns bland annat en flerårig musikutbildning och jag blev bekant med många senare framgångsrika musiker. I Norrbotten växte missnöjet mot förhållandena i gruvorna och efter några år strejkade gruvarbetarna i Kiruna och Svappavaara. Det förändrade den svenska arbetsmarknaden. Av mina elever fick jag Marx´ Kapitalet.

Samtidigt jäste det i Lund. Staden framstod som den rödaste i Sverige 1968. Jag flyttade dit 1969 för att läsa kulturgeografi och därefter utbilda mig vid lärarhögskolan i Malmö.

Jag kom att tänka på allt detta när jag råkade få ögonen på en statistik över antalet studenter i Lund 1950-1970. I Lunds universitet 1950 stoltserade 2922 uppblåsta småstadsöverklassare i frack och studentmössa. Under de två följande decennierna genomfördes grundskolans utbildningsrevolution. Alla fick tillgång till kunskap. När jag återvände hit hade grundskolerevolutionen nått Lund: antalet studenter hade tiodubblats till 21 139. De demonstrerade mot USA:s krig i Vietnam! Och de brände studentmössor. Jag kom att stanna.

Nu ska jag fortsätta att studera Wrights och Pikettys forskning om kampen mot ojämlikhet i historien, nuet och framtiden. Båda är övertygade om att jämlikhet inom och mellan länder måste uppnås om vi ska klara jordens upphettningkatastrof.

Afghanistan har stängt sina gränser, myndigheterna fortsätter att deportera av Bertil Egerö

Med en dåres envishet driver Migrationsverket och gränspolisens verksamhet vidare i gamla hjulspår, som om situationen i Afghanistan inte betyder någonting alls. I Migrationsverkets förvar lider de som ska deporteras, ofta efter flera månaders 'fängelse', nu även av risken att smittas av Coronan. Skyddsåtgärder saknas. Samtidigt förbereds nu ett förslag till migrationspolitik, vars innehåll hade kunnat skrivas av SD.

Röda korset reagerar med orden "kan inte tolereras". Civilsamhället driver envetet sina kampanjer vidare, tunga namn återfinns bakom appeller till regeringen att ersätta sin hårda linje med en där medmänsklighet råder. Till och med SvD har i ledarstick antytt att politikerna gått för långt i SD:s riktning. Inom socialdemokraterna lär motsättningarna växa.

Vi som jobbar med dess frågor får två råd: "Fortsätt att driva på", och "Fokusera på MP". Välkomna att delta i kampen.

Ingrid Eckerman, initiativtagare till det stora nätverket 'Stoppa utvisningarna till Afghanistan', med många tusen medlemmar, har gjort en sammanställning av läget i Afghanistan just nu, se nedan.

Afghanistan är inte säkert av Ingrid Eckerman

Vid den internationella konferensen [How safe is Afghanistan?](#) i Stockholm oktober 2018 konstaterades att "Afghanistan inte är säkert, det finns inga säkra områden och det blir värre" [1] och att EU undervärderar hur farligt landet är [2].

Våren 2019 varnade Lifos, Migrationsverkets experter, i sin rapport [3] om för vad som kan hända om USA drar tillbaka sina trupper: "Ett alltför snabbt trupptillbakadragande, utan att pågående fredssamtal lett in i regelrätta förhandlingar mellan huvudparterna talibanrörelsen och den afghanska regeringen, riskerar att bidra till vålds eskalering. I ett värsta scenario skulle detta kunna medföra en situation liknande den som uppstod i Afghanistan efter att Sovjetunionen lämnat landet 1989. Detta värsta scenario skulle kunna innebära statskollaps, sönderfall, fraktionisering utifrån etniska skiljelinjer och i förlängningen fullskaligt inbördeskrig."

Den 25 februari 2020 undertecknade USA och talibanerna en fredsöverenskommelse, utan att regeringen konsulterats [4]. Den innefattade att regeringen ska släppa 5 000 talibanfångar, att talibanerna ska släppa 1 000 fångar från regeringsstyrkorna, att talibanerna och regeringen ska börja samtala med varandra, och att talibanerna ska upphöra med sitt samarbete med IS. Dessutom fanns en "informell" överenskommelse om att talibanerna skulle minska våldet med 80 % [5].

Fakta om Afghanistan [6, 7, 8]

Afghanistan är Asiens fattigaste land. 55 % lever under fattigdomsgränsen.

Spädbarnsdödligheten är högst och medellivslängden lägst i världen, enligt SIGAR. Stora delar av befolkningen har inte tillgång till sjukvård. 40 % av barnen i Afghanistan är tillväxthämmade. Arbetslösheten är 30 %, bland unga 40 %, och förväntas öka när utländska trupper försvinner. Torra och befolkningsökning har lett till brist på vatten, bland annat i Kabul.

Antalet döda och sårade i strider har fortsatt att öka sedan 2015. Mänskliga rättigheter, framför allt för kvinnor men även för barn, är gravt eftersatta [9]. Släktfejder kan vara i generationer. Nyligen mördades sju medlemmar i en familj som en hämndaktion. En 18-årig flicka mördades av sin bror för att hon ville välja sin make själv [10].

Hur är situationen för "återvändare"?

Omkring hälften av de ensamkommande ungdomarna har vuxit upp i Iran eller Pakistan, där också många av barnfamiljerna levit. Afghanistan är därför ett främmande land för dem.

UNHCR har beskrivit situationen för "återvändare" från Europa [11]. Återvändare identifieras inte bara via språket utan också på grund av "oislamiskt beteende", t.ex. ögonkontakt. De hotas av talibanerna då de anses vara otrogna och ha förrått sitt land. Även polis och regeringsstyrkor ifrågasätter att de är "afghaner". Deras egna familjer och hembyar anser ofta att de gjort något kriminellt eftersom de skickades tillbaka. Det är ovanligt att återvändarna har mer än tillfällig kontakt med sin familj. Barn har beskrivit hur de gör allt för att dölja att de återvänt från Europa.

Det är mycket svårt att hitta arbete eller starta eget, utan att ha välvilligt inställda släktingar. De flesta barn kan inte längre fortsätta i skolan. Många får arbeta, ofta i farliga verksamheter.

Vad har hänt?

Flera månader efter valet var det två personer som båda utropade sig till president [12]. Detta minskar regeringens möjligheter att agera. Vem är det som bestämmer?

Under årets första månader minskade våldet. Men efter "fredsavtalet" har talibanerna ökat våldet kraftigt, och många civila har dödats eller skadats. Talibanerna har inte hörsammat president Ghannis vädjan om vapenvila under ramadan. Nu är det inte självmordssprängningar i storstäder. I stället försöker man omringa mindre städer på landsbygden och säkra stora vägar. Dock attackerades nyligen Läkare utan gränsers klinik i Kabul. Observatörer anser att det är tydligt att talibanerna har som mål att ta över landet.

Regeringen har släppt några hundratal talibanfångar ur fängelserna. Talibanerna har endast släppt ett fåtal regeringssoldater. USA har börjat tillbakadragningen av sina trupper, vilket ger talibanerna mer utrymme. Tillbakadragandet har dock hämmats av corona [13]. Samma sak gäller NATO:s trupper.

I samband med coronakrisen i Iran har strömmen av återvändande flyktingar ökat [14]. En del av dem kan återvända till sina hemorter, men många blir kvar i storstäderna och de flyktingläger/slumområden som utvecklats där. Antalet internflyktingar ökar, med alla de problem som det medför.

Coronan sprider sig i landet. Att befolkningen är ung (halva befolkningen är under 20 år) kan göra att infektionen inte slår så hårt. Å andra sidan har livsmedelskrisen blivit akut under corona, och enligt Rädda barnen hotas sju miljoner barn av undernäring [14]. De kommer att vara mer känsliga för denna liksom för alla andra infektioner, och barnadödligheten kan förväntas stiga ytterligare.

Arbetslösheten ökar på grund av nedstängning av samhället. Chansen för "återvändare" som saknar socialt nätverk i landet att kunna etablera sig, dvs. få en anställning eller starta eget, är i princip obefintlig. Även som tiggare är det att vara svårt att dra sig fram, då gatorna är tomma.

Vilka ska utvisas?

De som hotas av utvisning är

- 2 000 barn med sina föräldrar som nu lever i limbo
- 1 000 tonåringar som fyller 18 efter att ha varit fem år i Sverige
- 7 000 unga vuxna utan yrkesutbildning, nu papperslösa
- Upp till 7 000 unga vuxna med fullgjord gymnasieutbildning men som ej får anställning i tid
- Ett okänt antal unga flickor som förväntas gifta sig med en medelålders släkting
- Ett okänt antal ensamstående kvinnor som ibland flytt från familjen
- Ett okänt antal män som eftersöks av talibaner då de arbetat för regeringen

Av dessa

- har ett stort antal aldrig varit i Afghanistan, eller bara som små. De är uppvuxna i Iran eller Pakistan.
- har många inte en enda användbar kontakt i Afghanistan.
- har en del familjen i Iran eller Pakistan, men nu är gränserna stängda. Det är dyrt att skaffa pass. Ensamman män släpps inte alltid in i Iran, det kan krävas att man gifter sig först. har en del släkt i Afghanistan, men det är slakten som är fienden, t.ex. på grund av hedersbrott.
- är en del eftersökta av talibaner och andra väpnade grupper. Djungeltelegrafan har fått hjälp av internet och TV, och det är mycket svårt att gömma sig i Afghanistan.
- är en del kristna, ateister eller hbtq-personer. För att de inte ska utsättas för trakasserier, hot och våld måste de gömma sin livsåskådning eller sexuella läggning, vilket man inte ska behöva enligt konventionen om mänskliga rättigheter.

Dessutom

- En enda verkställd utvisning kostar 97 000 kr enligt Riksrevisionen 2020.
- Utbildning är en investering. Gymnasieungdomarna kommer att ha kostat samhället hälften av vad en svenskfödd ungdom kostar när de tar studenten. Någon annan har betalat de cirka 15 första åren. Vid en utvisning är detta en bortkastad investering. Detta påpekas av kommunpolitiker från alla partier utom SD [15].
- Vi behöver fler ungdomar 15-25 år, eftersom vi har för få svenskfödda för att till exempel klara vården av gamla framöver (se bild) [16, 17].

Författare: Ingrid Eckerman, grundare av nätverket Stoppa utvisningarna till Afghanistan!

Referenser

1. ["Afghanistan är inte säkert"](#) Amnesty press 18.10.2018
2. [Do the migration authorities in EU underestimate the insecurity in Afghanistan?](#) Pressmeddelande 14.10.2018
3. [Afghanistan - säkerhetsläget i Ghazni](#) 2.0 Lifos 29.5.2019
4. [Afghan conflict: US and Taliban sign deal to end 18-year war](#) BBC News 29.2.2020
5. [US warns Taliban to curb attacks after exit deal calls for 80 % cut to violence](#) The Guardian 2.5.2020
6. [Om \(o\)säkerheten i Afghanistan, speciellt Ghazni](#) Se referenslista. Stoppa utvisningarna till Afghanistan! 1.6.2019
7. [Säkerheten i Afghanistan augusti 2019](#) Se referenslista. Stoppa utvisningarna till Afghanistan! 10.8.2019
8. [Afghanistans skakiga framtid - talibanvälde eller kaos?](#) Stoppa utvisningarna till Afghanistan! 28.8.2019
9. [Afghanistan - mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer: situationen per den 31 december 2018](#) UD, offentliggjord av regeringen 18.6.2019
10. [Horrific murder of teenage girl again puts spotlight on Afghanistan's 'honor' killing](#) Radion Free Europe 7.5.2020
11. [Afghanistan: Compilation of Country of origin information \(COI\) relevant for assessing the availability of internal flight, relocation or protection alternative \(IFA/IRA/IPA\) to Kabul](#) UNHCR Dec 2019
12. [Another Afghan election crisis and the challenge of power-sharing](#) usip.org 10.3.2020
13. [Coronavirus disrupts troop withdrawal in Afghanistan](#) New York Times 18.3.2020
14. [Return of undocumented Afghans from Pakistan and Iran. Weekly situation report](#) UN IOM 2020:17

8-14.3.2020

15. [Över sju miljoner barn i Afghanistan hotas av undernäring](#) Rädda barnen i TV4 1.5.2020

16. [38 lokalpolitiker: Utvisa inte de ensamkommande](#) Aftonbladet 5.5.2020

17. [Kostnaderna för utvisningar är skyhöga - låt dem stanna!](#)

Stoppa utvisningarna till Afghanistan! 23.3.2018

